

Zima

S posledným pádom zabudnutého lístia predá jeseň svoje žezlo zime. Začína zima. Prichádza k nám každy rok. Krajina sa premení na rozprávku s cukrovou polevou a z oblohy začnú padať snehové vločky, trblietajúce sa sťa diamanty. Pomaly sa vznášajú k zemi, ako drobné víly.

Zima preberá žezlo moci aj nad prírodou. Dni sú kratšie a kratšie, štrbavé slniečko len občas potichu vykukne spoza mraku a aspoň na chvíľu ohreje naše červené líčka. Celá krajina je čistá ako horský potôčik. Obloha je belasá a pozerá na krajinu ako starostlivá matka na svoje deti. Na oknách áut a domov ujo Mrázik nakreslí tie najpestrejšie a najoriginálnejšie obrázky. Na budovách vyrastajú podlhovasté cencúle, ktoré ako ostnatý drôt chránia ich strechy. Jazera a rieky sa zmenia na priehľadné, ligotavé zrkadlá. Štipľavý mráz farbí nosy a líca ľudí. Stromy zahalené do bielych kabátov sa ohýbajú pod ťažkými kopcami snehu. Príroda je teraz akási tichá, nepočuť vyspevovať inak veselé sláviky, bzučiace včely šum potôčika. Len zima a mráz sa tešia a tancujú od radosti. Nevidno pobehovať nezbedných zajacov, či neposedné veвериčky hľadajúce oriešok. Na lúkach a dvoroch sa objavujú typickí strážcovia zimy – snehuliaci. Dívajú sa na svet cez uhlíkové oči, čerstvý vzduch zimy dýchajú cez nos z mrkvy a ich biely kabát dotvárajú čierne gombíky. Vyčarujú úsmev na tváričkách detí i dospelých. Zima zakaždým zmení celý kraj na nepoznanie.

Aj vianočné sviatky slávime v tomto čarokrásnom čase plnom splnených túžob a prianí, plnom nezištnej lásky a porozumenia. Celou dolinou sa nesie vánok vône domácich medovníkov a vyprázaného kapra, všetci sa zbiehajú do kostolov, ktorých zvonce cvendžia ako o dušu, aby sme navštívili polnočnú omšu. Atmosféru Vianoc dotvárajú tóny vianočných kolied. Nočné ulice ožaruje farebný jas vianočných stromčekov z okien domov. Túto nádheru ešte umocňuje odraz farebných svetielok v drobných kryštálikoch snehu. Ľudia sa n seba usmievajú viac ako v iné obdobia roku. Sú k sebe zrazu láskavejší, tolerantnejší, milší i ohľadupľnejší. Mestá sú naplnené láskou a porozumením. Svet sa zdá byť veselší.

Tak, ako všetko, musí raz skončiť aj zima. Pani Zima stráca svoju moc a žezla sa chytá teplá a pomaly sa zelenajúca pani Jar. Slniečko ukáže svoju silu a roztopí perinku snehu i všetky cencúle na strechách domčekov. Zrazu ožijú potoky. Ubolené konáre stromov, ktoré statočne držali bielu prikrývku si pofúkajú a zacelia rany. Zem čoskoro ozdobia prvé snežienky. Zima sa musí vystriedať s jarou, ale o rok budeme môcť znovu privítať bohyňu zimy a jej zasneženú krajinku.

